

ПЪРВИЙ ПЕРИОДЪ 34 — 313.

§ 1.

Съшествие на Св. Духъ надъ Апостолитѣ.

Господь нашъ Иисусъ Христосъ, прѣдъ възнесеніето си на небото, заповѣдалъ на Апостолитѣ да се не разиждатъ изъ Иерусалимъ и да чакатъ съшествието на Св. Духъ. Апостолитѣ, по заповѣдта на Спасителя, прѣбждвали въ Иерусалимъ, еднодушно, въ молитва. Въ числото на дванадесетѣ апостоли, на мѣстото на Иуда, билъ избранъ по жребе Маттій, единъ отъ 70-тѣ ученици.

Той се намиралъ въ всичкото врѣме на Христовото служение на чловѣческій родъ при Господа и билъ свидѣтель на Неговото възкресение.

Св. Духъ слѣзълъ на Апостолитѣ въ десетитѣ день по възнесеніето Господне. Тойзи билъ деньтъ на Иудейскійтъ празникъ Петдесетница ¹⁾. За Апостолитѣ тойзи день билъ двойно священь, за това, защото билъ възкресний. Още отъ рано тий се събрали заедно на молитва. Тукъ (въ Храметъ) била и прѣсвятата майка Господня. Всички вѣрующи били около 120 души.

Въ 9 часа утрѣнѣта (по Европейско смѣтаніе въ 3 часа) чулъ се шумъ отъ небото, като отъ духание на силенъ вѣтръ, и напълнилъ всичкийтъ домъ, въ който се намирали Апостолитѣ. И явили имъ се раздѣлени язици, като огнени, и стѣпили по единъ на всѣкого отъ тѣхъ. И изпълнили се всички съ Духъ Святій и почнали да говорятъ на разни язици. Сега дори Св. Апостоли напълно разбрали учението Иисусъ Христово. Всичкитѣ думи Господни имъ се припомнили

¹⁾ Тоя празникъ билъ установень за паметъ на Синайското законодателство. Въ тоя день Евреитѣ приносили на Бога начатки отъ пролѣтната жетва.